

Piosenka sztandarowa Mieleckiego UTW

/słowa: Henryk Piechocki

muzyka: Małgorzata Leśniak/

To są dinozaury, wapniaki, ramole !
- Tak sobie żartuje nasza młodzież w szkole.
Ale my już mamy swoje drugie życie.
Wiemy jak je trzeba przeżyć należycie.

Refren 1 :

Bo na Naszym - Uniwersytecie
i teatr istnieje, i chór powstał przecież,
grupa turystyczna oraz gimnastyczna
i wolontariuszy – także dosyć liczna.

Są tu ogrodnicy, tańca miłośnicy,
chodzący z kijkami też trzeba wyliczyć.
Formacja brydżowa i ci, co malują,
rozwijając talent czasu nie żałują.

Po przebytych kursach duma zaś rozpiera
tych, co korzystają teraz z komputera.
Grupy językowe angielski „szlifują”.
Na ambasadorów chyba się szykują!

Refren 1 :

Bo na Naszym – Uniwersytecie

Edukacja nasza - to wykładów mrowie,
na których tematem najczęściej jest zdrowie.
Gdyż dla emerytów, tych Trzeciego Wieku
ważne jest pytanie: - Jak tu żyć bez leków?

Wciąż nowe pomysły Zarząd akceptuje,
a jego energia nas podbudowuje.
Więc mu pomożemy, cóż nam pozostaje.
Musimy się wspierać wszyscy tu - nawzajem!

Chociaż siwych włosów i zmarszczek przybywa,
to nas motywacja do pracy podrywa.
Mimo. iż za nami już lata młodości
na naszych obliczach zawsze uśmiech gości.

Refren 2 :

Sto lat dla nas? - To jest zbyt za mało!
- Jakież sto pięćdziesiąt żyć by się przydało!
A wtedy dopiero będziemy spełnieni.

Oby to się stało jeszcze tu – na Ziemi!

Refren 2 : Sto lat dla nas? – To jest zbyt za mało!
